

kanonik Past bol odsúdený na 10 dní väzenia
a 1000 zlatých pokuty.

Lev XIII. encyklikou Properante ad exitum saeculi zasvätil celý svet Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Pápež Sv. Pius X. nariadil, aby na sviatok Najsv. Srdca bola vystavená Oltárna sviatosť a vykonalo sa zasvätenie k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Pápež Pius XI. Nariadil verejné odprosienie na sviatok Najsv. Srdca a zasvätenie sa Najsvätejšiemu Srdcu na sviatok Krista Kráľa.

Kult Najsvätejšieho Srdca je „velmi osvedčená forma nábožnosti“, a preto „táto úcta osoží všetkým“ (Lev XIII., Annum sacrum). V tomto vznešenom kulte je „jadro celého náboženstva“, a to z troch dôvodov: táto úcta „rýchlo privádza mysle na plnšie poznanie Krista Pána, na vrúcnejšiu lásku k nemu a účinnejšie pohýna ducha nasledovať ho ochotnejšie“ (Pius XI., Miserentissimus Redemptor). Úcta k Božskému Srdcu je „veľmi vznešený úkon náboženstva, pretože žiada od nás plnú a absolútnu vôľu odovzdať sa a zasvätiť láske božského Vykupiteľa, ktorej živé ranené Srdce je ukazovateľom a znamením“ (Pius XII., Haurietis aquas).

A preto nemožno nájsť formu úcty, ktorá by bola vynikajúcejšia ako je kult najvznešenejšieho Srdca, ktorá by dôslednejšie zodpovedala vlastnej povahe katolíckej viery a ktorá by najlepšie pomáhala Cirkvi a ľudskému pokoleniu v terajších potrebách. Čo je vznešenejšie, nežnejšie, spasiteľnejšie nad tento prejav pobožnosti, keď práve kult, o ktorý nám ide, celý smeruje k samej láske Boha! (Pius XII., Haurietis aquas). **Základom úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu je Božia láska voči nám.** Predmetom úcty je fyzické Srdce Ježišovo spolu s jeho dušou obdarenou darmi prirodzenými i nadprirodzenými, a spojené s osobou Božieho Slova. **Na prvé piaty mesiacev sa konajú verejné pobožnosti na odčinenie urážok ľudí spáchaných voči Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.**

„Zo zraneného Vykupiteľovho Srdca sa zrodila Cirkev ako vysluhovateľka krvi spásy a z toho istého Srdca hohato vyprúdila milosť sviatostí, z ktorej synovia Cirkvi čerpajú nadprirodzený život, ako čítate v posvätnéj liturgii: „Zo zraneného Srdca rodí sa Cirkev s Kristom

spojená... Ty Srdcom milosť rozlievaš“ (Z hymnu vešpier na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho). O význame tohto symbolu, píše svätý Tomáš akoby ozvenu ich slov: „Z Kristovho boku vytriskla voda na obmytie a krv na vykúpenie.

A preto krv prináleží sviatosti Eucharistie a voda sviatosti krstu; krst má však svoju očisťujúcu silu zo sily Kristovej krvi“ (Summa theol., III. q. 6,6 a. 3). Čo je tu napísané o Kristovom boku, zranenom a otvorenom vojakom, platí práve tak o Srdci, ktoré kopija svojím úderom zasiahla, lebo vojak ňou mieril tak, aby bezpečne potvrdil smrť ukrižovaného Ježiša Krista. Preto je rana Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, aj po jeho smrti, po všetky stáročia živým obrazom onoho slobodného činu lásky, ktorou Boh vydal svojho jednorodeného Syna na vykúpenie ľudí a ktorou nás Kristus všetkých tak miloval, že sa za nás obetoval na Kalvárii ako krvavá obeta: „Kristus nás miluje a vydal seba samého Bohu za nás ako dar a obeť úbeznej vône!“ (Ef 5, 2) (Haurietis aquas, III).

Pán Ježiš cez svätú Margitu Mária Alacoque dáva prísľuby tým, ktorý zbožne uctievať Jeho Srdce:

PRISLÚBENIA BOŽSKÉHO SRDCA

Citelia Božského Srdca obsahnu:

1. **Všetky milosti potrebné ich stavu;**
2. **pokoj v rodinách;**
3. **potechu vo všetkých protivenstvách;**
4. **ochranu v živote, ale osobitne v hodine smrti;**
5. **požehnanie na všetky podujatia;**
6. **žriedlo a nekonečné more milosrdenstva v Božskom srdci pre hriešnikov;**
7. **horlivosť vlašným dušiam;**
8. **horlivým dušiam pokrok v dokonalosti;**
9. **požehnanie domom, v ktorých uctievať obraz Božského Srdca;**
10. **kňazom veľké milosti pri práci na spásu duší;**
11. **tým, čo rozširujú pobožnosť Božského Srdca, istotu, že budú zapísaní v samom Srdci Ježišovom.**
12. **Sľubujem v prehojnom milosrdenstve svojho Srdca, že tým, čo si vykonajú pobožnosť deväť po sebe nasledujúcich prvých piatkov, dám milosť kajúcnosti, že nezomrú bez mojej milosti, ani bez prijatia svätých sviatostí a moje Srdce im bude bezpečným útočišťom v hodinu smrti.**

„Vyzývam Vás, drahí bratia a sestry, hľadieť s dôverou na Božské Srdce Ježišovo a často opakovať najmä v tomto mesiaci júni: Najsvätejšie Srdce Ježišovo, v teba dôverujem“ (Ján Pavol II.).

BOŽÍ RYTIER

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti sv. Martina Radatice

3. 6. 2018, ročník XIV., č. 22, bozirytier1@gmail.com

9. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Plesajte Bohu, ktorý nám pomáha

„Z jeho pliec som snal bremeno a z jeho rúk ťažký kôš“

/Ž 81,8/

Stalo sa ti už niekedy, že si niesol niečo ťažké, že už po chvíľke si nevládal, no práve vtedy ti nejaký človek pribehol na pomoc? Ba možno nakoniec celé to bremeno vzal sám!

Presne niečo také chce pre nás Boh robiť každú nedeľu - ak mu to dovolíme.

Nedeľa je deň odpočinku. Je to deň oslobodenia od otrockej tyranie práce. Aj nás teda Boh oslobodzuje podobne, ako oslobodil Izraelitov z otroctva v Egypte. Našu lopotu totiž nahrádza dôvera v nebeského Otca, ktorý na nás s láskou hľadá a stará sa o nás.

Nedeľa je deň nášho synovstva. Každú nedeľu o čosi jasnejšie žiari pravda o tom, že nie sme len nejakí Boží robotníci a dcéry, ktorých Otec vrúcne miluje a chce pre nich to najlepšie. Toto naše synovstvo sa však má prejaviť podobnosťou nášmu nekonečne dobrému otcovi. Preto žiaden dobrý skutok - ktorým bolo aj Ježišovo uzdravenie muža s vyschnutou rukou - charakter nedele neporušuje, ale naopak, ešte viac ho zdôrazňuje.

Nedeľa je deň radosti. Nedeľa je v istom zmysle predobrazom večnosti v nebi. Tam sa totiž budeme večne radowať z toho, že sme deti takého nesmierne dobrého a milujúceho Otca! Dnes sa teda raduj z toho, že nie si ani otrokom práce, ani ničoho iného, a teš sa, že si syn či dcéra nekonečne dobrého Otca, s ktorým budeš tráviť večnosť plnú slobody a radosti. A nezabudni dnes urobiť aj nejaký skutok lásky - aby si si tak pripomenul, kto je tvoj Otec.

„Láskavý Bože, ďakujem, že si môj Otec a že mi ako svojmu dieťaťu ponúkaš slobodu.“

Liturgický program na 9. Týždeň v „období cez rok“

		Meretice	Bzenov
Pondelok: 4.6. <i>Féria</i>			
Utorok: 5.6. <i>Sv. Bonifác, bisk., a muč., spomienka</i>		18.00 + Ján Tomaščák I. výr.	
Streda: 6.6. <i>Féria</i>			18.00 + z rod. Marchevskej, Jošlákovcej
Štvrtok: 7.6. <i>Féria</i>		18.00 + Jozef Kováč	
Piatok: 8.6. Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, slávnosť		18.00 + pobožnosť + Jozef Leško	17.00 + pobožnosť ZBP rod. J. Robu
Sobota: 9.6. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, spomienka		8.00 + Žofia Fecková	
Nedeľa: 10.6. 10. Nedeľa v období cez rok		8.00 + Jozef Helena Fečovi 10.30 + Karol, Mária Hraboveckí	9.15 Za farnosť

Farské oznamy

MILODARY: Na reštaurovanie obrazu sv. Martina do farského kostola obetoval Jozef Komár 1500€, na farský kostol obetovala Bohuznáma rodina 500€, Bohuznáma 100€, Bohuznámy 100€, Bohuznáma 50€. Pán Boh zaplať za vaše milodary.

Modlitby matiek: v piatok po večernej sv. omši bude v kostole v Mereticiach stretnutie všetkých žien, ktoré sa zapísali do tejto modlitbovej skupiny. Ešte stále je možnosť prihlásiť sa.

Opekačka: v sobotu bude pre deti na fare pri príležitosti MDD celofarská opekačka so začiatkom o 15.00 hod. Pozývame všetky deti našej farnosti. Deti si nemusia nosiť ani špekáčky ani klobásky.

Ohlášky: (sviatosť manželstva) *ohlasujú sa druhý krát:* Martin Timko a Kristína Hurtuková.

ODPUSTKY: Na slávnosť Božského Srdca v piatok je možnosť získať úplné odpustky pri recitovaní modlitby Najmilší Ježišu, predpísanej na túto slávnosť. Je potrebné splniť aj zvyčajné podmienky sv. zmierenia, sv. prijímanie a modlitba na úmysel sv. otca.

Pod'akovanie: Vyjadrujem veľkú vďačnosť všetkým, ktorí pripravili oltáriky na slávnosť Božieho Tela a Krvi a taktiež všetkým Vám, ktorí ste obetovali svoj čas a prišli ste do celofarskej procesie. Taktiež sa chcem poďakovať všetkým chlapom za včerajšiu brigádu pri farskom kostole.

Odchod na zbierku do farnosti Sedlice je o 13.00 od Meretického kostola.

Upratovanie kostola: 9. 6. – 15. 6.
Kostol sv. Imricha: Jozef Kočiš, František Dorko, Jozef Leško.
Kostol sv. Ondreja: Ján Marhevský, Jozef Halický, Štefan Šoltis, Pavol Mrúz, Jozef Beňko.

Najsvätejšie Srdce

Ježišovo

Úcta k Ježišovmu Srdcu vyplýva z úcty k trpiacemu Ježišovi na kríži a z úcty k Eucharistii, v ktorej Pán sprítomňuje svoju obetu a zároveň je v nej prítomný aj s oslávenými ranami svojho umučenia. Základy tejto úcty korenia vo Svätom písme: „Jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda“. Veriaci si od počiatku uctievali Kristovu ľudskú prirodzenosť a najmä jeho rany, znaky utrpenia za našu spásu.

Osobitná úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu sa začala javiť v predgotickom období, v dvanástom storočí. Svätý Anzelm (+ 1180), svätý Bernard (+ 1154) hovoria o Spasiteľovom Srdci už častejšie a slávnostnejšie. Blahoslavený Jozef Hermann okolo roku 1200 napísal hymnus Summi Regis Cor aveto (Zdrav buď, Srdce Kráľa najvyššieho). Osobitne si uctievala Ježišovo Srdce svätá Luitgarda (+1246). Svätá Mechtilda Magdeburská mala roku 1250 prvé videnie modlitieb Najsvätejšieho Srdca. O Ježišovom Srdci napísala obdivuhodné veci svätá Gertrúda (+1302). Kult Najsvätejšieho Srdca Ježišovho pripravovali takí duchovní veľikáni, ako je svätý Bonaventúra (+1274), svätý Albert Veľký (+ 1280), blahoslavený Henrich Suso (+1366), svätá Katarína Sienská (+1380), svätý Peter Kanízius (+1597) a svätý František Saleský (+1622).

No **najväčším apoštolom kultu Najsvätejšieho Srdca bol Ján Eudes (+1680).** Tento svätec zostavil prvé oficium na úctu k Srdcu Ježišovmu. Pápež Pius X. ho nazval „pôvodca, učiteľ a apoštol liturgickej úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.“ Prvé liturgické slávenie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho s povolením renneského biskupa konal tento svätec pre svoju Kongregáciu 20. októbra 1672. Sám zostavil texty omše a oficia. Čoskoro mnohé diecézy vo Francúzsku, Taliansku a Nemecku slávili tento sviatok.

Druhou osobnosťou (a najväčšou), ktorú použila Božia prozreteľnosť na rozšírenie úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, bola svätá Margita Mária Alacoque (+ 1690). Táto panna z rehole Navštívenia mala v rokoch 1673-1675 osobitné zjavenie

Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Jej duchovný vodca svätý Klaudius de la Colombière sa všemožne usiloval o rozšírenie úcty k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu napriek všetkým prekážkam, ktoré sa v tom storočí vyskytovali.

Prvý úradný sviatok, ktorý povolila Svätá Stolica, bol roku 1765. Pápež Klement XIII. ho povolil poľským biskupom a arcibiskupom Najsvätejšieho Srdca v Ríme 6. februára 1765, a to na piatok po oktáve Božieho tela. **Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho pre celú Cirkev ustanovil pápež Pius IX. 23. augusta 1856.** Slávil sa ako duplex maius. **Pápež Lev XIII. povýšil tento sviatok 28. júna 1889 na stupeň duplex 1. triedy a zároveň schválil litánie k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.**

Pius XI. encyklikou Miserentissimus Redemptor 7. mája 1928 obohatil sviatok privilegovanou oktávou tretieho rádu a dal mu aj nové oficium a novú omšu. V týchto textoch vystupujú do popredia myšlienky a uzmiernenia za urážky proti láske. Na adoráciu sa predkladá fyzické Srdce Ježišovo: „Poďme, klaňajme sa Ježišovmu srdcu zranenému láskou k nám.“ Veď fyzické Ježišovo Srdce vlastní jedna osoba, ktorá je zároveň Bohom i človekom. Aj keď oktáva bola v rámci zjednodušenia rubriky (Ján XXIII. 23. marca 1955) zrušená, nové oficium aj omša ostala. Nový misál Pavla VI. (1970) ponechal tento sviatok na úrovni slávnosti (sollemnitatis), omšu upravil a dal mu aj novú prefáciu o nesmiernej láske Krista Pána a okrem toho určil aj osobitnú votívnú omšu. Veľmi vzácne sú encykliky a iné dokumenty pápežov o Božskom Srdci. **Prvý kostol na počesť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho postavili v Brazílii v Cuaraaru roku 1585.** Aj u nás sú kostoly zasvätené Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu (62). **Na mnohých miestach bývajú púte alebo osobitné slávnosti na počesť Božského Srdca,** ako v Trnave, Ružomberku, v Hronskom svätom Beňadiku, v Tesárskych Mlyňanoch. Úcta k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu mala veľa nepriateľov. Mnohí bludári, najmä jansenisti, veľmi napádali túto úctu. Veľkým neprajníkom tejto úcty bol aj cisár Jozef II., ktorý zakázal pobožnosti Božského Srdca. Pre neposlušnosť voči jeho rozkazu viedenský